

Voyez-vous la rue? (vedeți strada?)...

Valery Becart

Din stradă vor răsună cântece, ropotul ploii
și nebunia unui avânt...
Totdeauna, din stradă, vin învingătorii
cei , adesea, "învinși"
Ascultați! Undeva, pe caldarîm... se-aruncă
cu arginți.
Ca vulturii se vor roti primejdiile, sub sub fruntea prea senină a unui gând înflorit.
În arbori, tac frunzele pentru o clipă;
se clatină umbra,
în preajmă, se-aude furtuna, norii gonind.

Vedeți strada?
Nu departe de ieri, sărbătoream anii cei tineri, flamuri fluturând în neștire;
s-au dus...
la ceasul amiezii, vin cerberii zilei să doarmă
în frunziș;
o pasăre zboară, pe linia cerului nici urmă de teamă,
voci din trecut...
Sub arcul boltit, se râde, se plânge în voie.
Secerătorii coboară cântând, spre verdea
câmpie.
Sub liniștea unui rod, cineva nevăzut - șoptește ușor
un descânt -

Din stradă
vor răsună clopote, pași melancolici, dorinți.
Pădurile ard, coloane de fum se îndreaptă
spre
lunci;
Ah, ce tulbure-i visarea la căpătâiul orelor ce mint!

Vedeți strada?!
Pe-aici, nu demult, mă plimbam ca un zeu!
Nici un strigăt în aer -,
doar risipă de pași
și ploile toamnei, târziu...
cineva, nu știu cine... a sădit o noapte între drumul de ieri -
și vuietul unui timp neștiut.

Era, pe aici, un blând secerător?!
Totdeauna, din stradă, vin învingătorii
cei , adesea, "învinși"